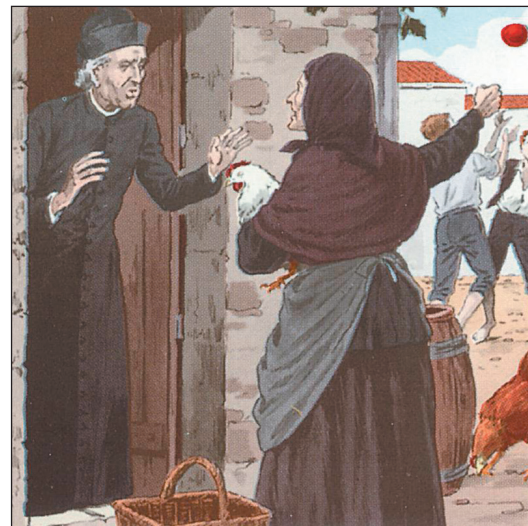
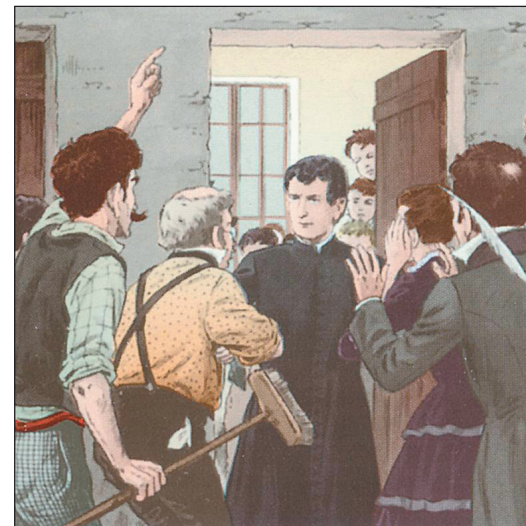

77 Anderen zouden boos geworden zijn, maar een echte apostel ziet alles positief. Don Bosco bewaarde zijn goed humeur en zette zijn jongens ertoe aan om met hem naar een ander onderkomen te zoeken. Hij ontdekte een braakliggend terrein dicht bij een kerkhof en kreeg gemakkelijk toestemming van een oude kapelaan om er zich te vestigen. Alles ging erg goed, want er was gezonde lucht en hij had er veel ruimte. Het gebouw had plaats voor de 300 jongens.

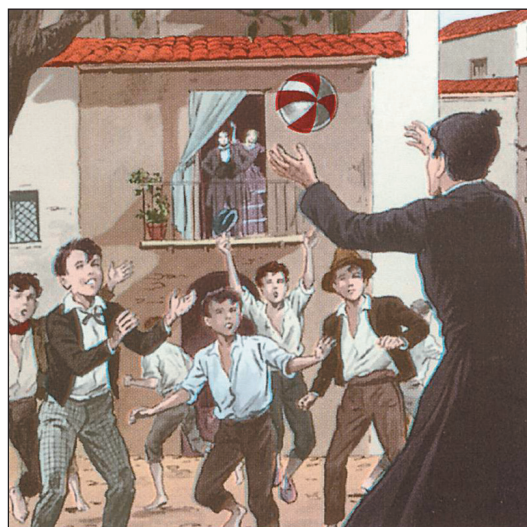
78 Maar ook dat mooie liedje kon niet lang duren. De kapelaan had vergeten zijn oude huishoudster te raadplegen. Haar gewone gang van zaken was helemaal in de war en ze kreeg er een verschrikkelijk slecht humeur van. De jongens hadden één van haar broedkippen schrik aangejaagd. Tijdens het spel met de bal vloog nog een ruit aan diggelen. Hun geschreeuw maakte haar bovendien doof en bezorgde haar hoofdpijn. Ze dreigde de oude kapelaan te verlaten als Don Bosco en zijn troep niet zouden verdwijnen.

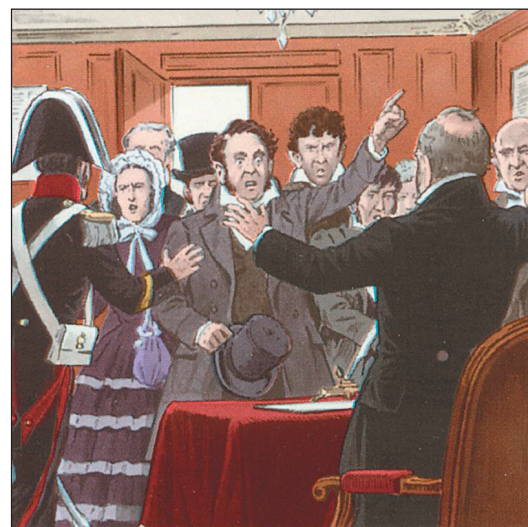
81 Deze keer werden drie kamers gehuurd in huize Moretta. Daar organiseerde Don Bosco avondlessen voor beginnelingen en achterblijvers. Maar weldra begonnen de andere huurders van het huis te protesteren en de 'schoffies' van Don Bosco werden opnieuw de deur uitgezet. Uiteindelijk besloot de priester dat zij zich aan de rand van Turijn zouden ophouden.

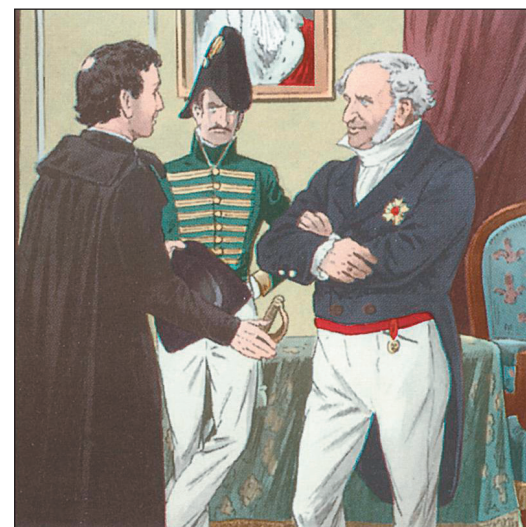
82 Heel vroeg in ochtend verlieten zij in groep de stad, met de muziek voorop. Ze gingen de heiligdommen in de omgeving bezoeken. Don Bosco gaf catechismusles, nam zijn jongens één voor één de biecht af, droeg de H. Mis op en reikte de Communie uit. Na een sobere lunch werden er spelen georganiseerd op een onbebouwd veld of op een verlaten weide. Zo vermaakten zij zich tot aan de avond.

79 "Dat is geen bezwaar!" riep Don Bosco vrolijk uit. "Voor niets ter wereld zou ik deze goede priester van zijn oude huishoudster willen beroven." En hij ging ergens anders zijn geluk beproeven. De jongens zelf wezen Don Bosco op een aardig klein plaatsje voor de kerk van Sint Martinus. Het was een beetje beter geplaveid en vlakker dan het hobbelige, onbebouwde terrein bij het kerkhof. De ballen stuitelden er beter. Maar het schreeuwen van de spelers maakte nog meer lawaai!

80 Deze keer was het niet alleen een oude dienstbode, maar werden alle bewoners van de omliggende huizen kwaad en dienden een klacht in bij het gemeentehuis. Het werd Don Bosco verboden om spelletjes op het plein te organiseren. Hoe ontmoedigd zouden anderen worden, maar een echt apostel laat nooit de moed zakken. Don Bosco herinnerde zich het spreekwoord: "Hoe meer men z'n koolplanten verpoot, hoe groter ze worden!"

83 De groep was talrijk en ook na een mooie dag van spel en vrolijkheid, bleven ze in de avond rumoerig. De gemeentelijke overheid nu werd bang en de gouverneur van Turijn, markies van Cavour, gaf Don Bosco de opdracht zijn 'bende oproerkraaiers' te ontbinden. Don Bosco had er echter geen moeite mee om aan te tonen dat hij niet aan politiek deed. In plaats van hem aan te vallen, zou men blij moeten zijn voor het goede dat hij deed voor zoveel kinderen die in de steek waren gelaten: als er zoveel jongens de verkeerde weg opgingen, kwam dat omdat dikwijls niemand zich om hen bekommerde.

84 Don Bosco verminderde zijn inspanningen niet, maar pakte de zaken juist groots aan. Hij wilde alle arme en verlaten kinderen opnemen. Hij begreep dat er veel minder jonge criminelen zouden zijn als die jongens de steun van een goed gezin en van een priester-vriend zouden hebben. "Als ik in hun plaats zou staan, dan was ik misschien nog erger dan hen," zei hij. Nederig voegde hij eraan toe: "En als zij in mijn plaats zouden staan, met alle voorrechten die ik ontvangen heb, zouden ze misschien beter zijn dan ik."